

Abstrakt

Práce se bude zabírat dosavadními, nepříliš úspěšnými mediačními aktivitami Turecka v rámci řešení izraelsko-palestinského konfliktu a bude zkoumat jeho potenciál stát se opravdu efektivním mediátorem tohoto konfliktu v budoucnu. Izraelsko-palestinský konflikt je i mnoho dekád od svého vzniku stále jedním z nejzávažnějších problémů mezinárodní bezpečnosti a zkoumání možností jeho řešení je tedy vysoce aktuální. Turecko je státem s výjimečným postavením, neboť je na jednu stranu zemí dotyčného regionu a součástí islámské civilizace, na druhou stranu je blízkým partnerem Spojených států amerických, které jsou však i klíčovým partnerem Izraele – je zde tedy jistý potenciál pro dobré vztahy s oběma stranami konfliktu. Turecké snahy stát se mediátorem v tomto vleklém konfliktu se objevují již od počátku 90. let, a ačkoliv v éře vlády AKP došlo k postupnému zhoršování vztahů s Izraelem, které vyvrcholilo přerušением diplomatických styků v září 2011, omluva Izraele za smrt tureckých občanů na lodi Mavi Marmara, vyslovená na jaře roku 2013, odstartovala opětovné sbližování těchto dvou zemí. Tato diplomová práce se pokusí na základě analýzy předchozích tureckých mediačních pokusů a nezávislých proměnných působících na hypotetický budoucí mediační proces zodpovědět dvě výzkumné otázky: „Může se Turecko v budoucnu stát úspěšným mediátorem izraelsko-palestinského konfliktu? Pokud ano, jaké podmínky musí být za tímto účelem naplněny?“.